

2008 m. lapkričio 25 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką

(Byla C-512/08)

(2009/C 44/48)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Rozet ir E. Traversa

Atsakovė: Prancūzijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad

— Socialinio draudimo kodekso (Code de la sécurité sociale) R-332-4 straipsniu susiedama išlaidų už bendrosios praktikos gydytojo kabinete (cabinet de ville) suteiktas medicininės paslaugas, kurioms naudojama Visuomenės sveikatos kodekso (Code de la santé publique) R-712-2 straipsnyje nurodyta įranga, kompensavimą su išankstinio leidimo gavimu

— ir R-332-4 straipsnyje arba kurioje nors kitoje Prancūzijos teisės nuostatoje nenumačiusi Prancūzijos socialiniu draudimu apdraustam pacientui galimybės gauti papildomą kompensaciją, kai įvykdytos 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Vanbraekel ir kt.* (C-368/98) 53 punkte numatytos sąlygos,

Prancūzijos Respublika neįvykdė išpareigojimų pagal EB 49 straipsnį.

— Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagrįsdama ieškinį Komisija nurodo du pagrindus.

Pirma, Komisija ginčija atsakovės nustatytą reikalavimą gauti išankstinį leidimą tam, kad būtų kompensuota už tam tikras ne stacionarinio gydymo paslaugas kitoje valstybėje narėje. Nors šio reikalavimo taikymas stacionarinio gydymo paslaugoms gali būti pateisintas poreikiu užtikrinti pakankamą ir nuolatinį puokštės kokybiškų stacionariųjų paslaugų prieinamumą ir su tuo susijusių išlaidų valdymu, jis yra neproporcingas ne stacionarinėms paslaugoms. Galimą finansinį išankstinio leidimo panaikinimo poveikį sumažina keli veiksniai, kaip antai galimybė valstybėms narėms nustatyti apdraustiesiems kompensuojamąsias išlaidas arba nediskriminacines ir asmenų judėjimo laisvės nepažeidžiančias nacionalines sąlygas tokioms paslaugoms teikti.

Antra, Prancūzijos teisėje Komisija pasigenda nuostatos, kuri numatyta galimybę Prancūzijos socialiniu draudimu apdraustajam pacientui gauti papildomą kompensaciją, kai įvykdytos 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Vanbraekel ir kt.* (C-368/98) 53 punkte numatytos sąlygos, t. y. sumos, kurią jis turėtų teisę gauti, jei stacionarinio gydymo paslaugos jam būtų suteiktos jo draudimo valstybėje narėje, atžvilgiu susidarancio skirtumo kompensaciją. Todėl šiuo socialiniu draudimu apdrausti pacientai negali visiškai pasinaudoti jiems EB 49 straipsniu suteiktomis teisėmis, kaip jas išaiškino Teisingumo Teismas.

2008 m. lapkričio 26 d. Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, Termiso Lda

(Byla C-515/08)

(2009/C 44/49)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Šalys pagrindinėje byloje

Baudžiamoji byla prieš Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, *Termiso Lda*

Prejudicinis klausimas

Ar 2002 m. kovo 5 d. Įstatymo 8 straipsnio ir 2002 m. kovo 29 d. Karaliaus dekreto (Įgyvendinimo dekretas) 3, 4 ir 5 straipsnių nuostatos, nustatydamos užsieniečiams darbdaviams, kurie ketina komandiruoti darbuotojus, pareigą pirmiausia Socialinės apsaugos įstatymų priežiūros inspekcijai pateikti komandiravimo paraišką ir turėti dokumentus, atitinkančius Belgijoje naudojamus atskirą atskaitą ar atlyginimo lapelį, tuo neleidžiant ar kliudant įsidarbinti Belgijoje, neprieštarauja ES sutarties 49 ir 50 straipsniams?